

Шановні колеги!

29 березня 2022 р. для студентів НПУ ім. Драгоманова відбулася лекція професорки Ісаєвої Олени на тему **«ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ЛІТЕРАТУРИ У ЧАС ВІЙНИ І ПОСТВІЙНИ»**.

Як і чому виник замисел такої теми пояснює сама пані **Олена Ісаєва**.

Особливі умови, в яких опинилися всі ми, диктують зміни не тільки у нашому способі життя, , але й впливають на **зміни нашої професійної поведінки як педагогів**. Думаю, що у багатьох з нас у ці трагічні дні виникали питання:

- що ж у головах цих нелюдів, які творять такі злочини?
- хто ж їх учив і чого навчав? що вони читали (якщо читали взагалі) і що ж вчитували з того?
- чому гуманні ідеї російської культури/літератури, якою до цього часу цікавилися у багатьох країнах світу, зокрема зачитувалися романами Ф. Достоевського і Л. Толстого, так би мовити не спрацювали?
- що робити далі з російською мовою і літературою, які стали **тригером** для українців?
- чи може бути взагалі поезія, література після Маріуполя/Ірпіня/Харкова тощо, якщо перефразувати відому фразу німецького філософа Т. Адорно про варварство створювати вірші після Освенциму?
- і, нарешті, чи можна сьогодні вивчати літературу за старими конспектами, коли навіть добре знайомі твори, що не пов'язані з будь-якими військовими діями, сьогодні сприймаються інакше?

Отже, у пошуках відповідей на ці питання я вирішила розробити цю лекцію.

Якщо ж говорити про майбутнє творів російської літератури в шкільному вивченні, то на мою думку, сьогодні ці твори треба «ставити на паузу», занадто болюче це для багатьох українців, які переживають і, на жаль, ще будуть переживати посттравматичний синдром. Особливо, якщо мова йде про школярів, тут головним принципом навчання зараз має стати загальнолюдський принцип «Не зашкодь!».

Олена Ісаєва, докторка пед. н., професорка, завідувачка кафедри методики викладання світової літератури НПУ ім. Драгоманова

А що ви думаєте з цього приводу?